

Istentisztelet 2021. július 18-án

Hogyan lesz a vámszedő Lévíből tanítvány?

Kezdő ének: 92,1-3 - Ékes dolog dicsérni, Uram, felségedet...

Fennálló ének: 153 - Ó, mely boldog ember az...

Fő ének: 425 - Ó, Ábrahám Ura, hadd áldjuk szent neved...

L.: Mk 2,13-17 Lévi elhívása

[13](#) Azután ismét kiment a tenger mellé, az egész sokaság pedig odament hozzá, és tanította őket. [14](#) Amikor továbbment, meglátta Lévit, Alfeus fiát, aki a vámszedőhelyen ült, és így szólt hozzá: Kövess engem! Az pedig felkelt, és követte őt. [15](#) És történt, hogy mikor Lévi házában az asztalnál ült, sok vámszedő és bűnös is odatelepedett Jézus és a tanítványai mellé, mivel sokan voltak, és követték őt. [16](#) Amint a farizeusok közül való írástudók látták, hogy bűnösökkel és vámszedőkkel eszik együtt, így szóltak a tanítványainak: Miért eszik együtt a vámszedőkkel és bűnösökkel? [17](#) Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt hozzájuk: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.

Imádkozzunk:

Mindenható Atyánk az Úr Jézus Krisztusért! Köszönjük, hogy ezen a reggelen is dicsérhet Téged énekünk, áldhatjuk nevedet, mert mindenható vagy és örök szeretet. Köszönjük ennek a szeretetnek rengeteg megnyilvánulását az életünk elmúlt szakaszában is: a Tőled való erőt, vigasztalást, békességet, tanácsot, vezetést, s azt a vágyat is a szívünkben, amellyel ide jöttünk színed elé. Szeretnénk a múltó földi jót és annak vágyát elhagyni, hogy Téged válasszunk, elfogadjuk barátságodat, igéd eligazítását. Köszönjük, hogy ha, bár mint vadolajfa hajtásoknak, nem volt jogunk az élethez, Te az Úr Jézus Krisztusért mégis felemeltél, hogy mint Őbelé oltott ágak, az élők, a Vele és Benne élők közé tartozhassunk.

Segíts felismerni ennek a kegyelemnek a nagyságát, s amit elkezdte már munkálni az életünkben, végezd be, hogy az Úr Jézus gyermekeiként megőrizzük hitünket, és Ő legyen életünk igazi kincse, értéke, menedéke. Kérünk, így áldj meg igéd üzenetének a megértésével, befogadásával most is, tedd azt számunkra személyes üzenetté Szentlelked által. Az Úr Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket. *Ámen*

Igehirdetés előtti ének: 231,4 - Igazgass, Uram, engemet...

T.: Mk 2,14b - Így szólt hozzá: Kövess engem!

Kedves Testvéreim,

Jézus Kapernaumban tartózkodik, ahol hirdeti az igét, tanít és gyógyít. Nagy sokaság keresi fel és követi, aki vágnak szavára. Ő pedig készséggel szolgál nekik. Már nem is férnek el ott ház körül sem, ahol eddig voltak, így kimegy a tengerpartra. Fogadja a hozzá érkezőket és tanítja őket Isten országa dolgairól. De még valami

ennél többet is tesz, Ő keresi fel, megy oda és szólítja meg azt, aki nem jött oda hozzá. Vajon miért nem jött, miért nem csatlakozott a sokasághoz? Talán nem is foglalkoztatta őt ez a dolog, el volt foglalva a maga tevékenységével, anyagi dolgokkal, a pénz nagyon le tudja az embert kötni... De az is lehet, hogy nem is mert csatlakozni, közeledni, hiszen mit szólna hozzá Jézus, hogy egy vámszedő... egy megvetett, megbélyegzett ember... Mindenestre azt olvassuk, hogy „*amikor Jézus továbbment, meglátta Lévit*”. Tehát Lévi nem volt a sokaságban. De Jézus látta őt, és ez az ember fontos a számára.

Mert Őbenne nincs semmi előítélet. Másokban viszont volt. Ugyanis a vámszedők egy nagyon megvetett kategóriába tartoztak. Hiszen a rómaiakat szolgálták, nekik, a megszállóknak szedték az adót a saját népüktől. És persze, magukról sem feledkeztek meg. Jól meg lehetett így gazdagodni. Ezért legmegvetettebb emberek voltak, akiket a többiek a legbűnösebbek közé soroltak, és a megvetésüket megfelelően kifejezésre is jutatták: semmiféle közösséget nem vállaltak velük.

És most jön Jézus, aki a vámszedő Léviben az **embert** látja. Mégpedig az **elveszettet**. Azt, akiért jött, akinek szüksége van rá, hiszen **azért jött** az Emberfia, hogy megkeresse az elveszettet. Jézus tehát meglátta Lévit. Észrevette, nem kerülte őt el a tekintetével. Mi hányszor úgy teszünk, hogy valakit nem veszünk észre, csak ne kelljen vele találkozni, esetleg mások előtt ne derüljön ki, hogy ismerjük, nem szívesen mutatkoznánk vele... legalábbis magunkban megbélyegezzük, kiközösítjük. De Jézus észreveszi, meglátja, és nem megy el mellette szó nélkül. Sőt. Megszólítja. Azonban nem számonkéréssel vagy szemrehányással kezdi: Mit csinálsz itt? Hogy kerülsz ide? Nem szégyelled magad? - vagy ehhez hasonló kérdéseket nem tesz föl neki, feladatokat sem sorol, hogy mit tegyen. Hanem ennyit mond: „*Kövess engem!*” Nem szab neki feltételeket, amikor hívja!

Mert Neki nem az a fontos, hogy megpirongassa, számon kérje, netán megszégyenítse, hanem, hogy új lehetőséggel ajándékozza meg. Jézus nem azt tartja elsődlegesnek, hogy mi volt eddig, hanem, hogy mi lehet ezután. A régít le tudja zárni, amikor újat cselekszik. Ugyanis nem kell ottmaradni a vámszedőasztalnál, nem kell tovább ezt a munkát végezni, ezt az életformát élni. Lehet újat kezdeni! Az az új pedig azzal kezdődik, hogy „*Kövess engem!*” Vagyis: Állj föl, hagyd ott az eddigit. Indulj el utánam.

Kedves Testvéreim, számomra egy megrendítő **csoda**, hogy Lévi ezt nemcsak hallotta, de meghallotta és engedelmeskedett Jézusnak. Ennek a két szónak. Ha mi mondanánk ugyanezt, ugyan ki mozdulna meg rá? És miért? De Lévi mozdul, mert Jézus szavában erő van, Ő hatalommal szól. Aki ezt felismeri, az indul, engedelmeskedik. Pedig Lévi számára ez a hívás azt jelenti, hogy végleg állt föl ettől az asztaltól, befejezte a vámszedést, új életformát fogad el. A múltat lezárja, és nem tér hozzá vissza. „*Kövess engem!*” Azaz, gyere velem - ez nem egy kirándulást jelent,

vagy egy próbát, egy kalandot vagy kísérletet, hanem teljesen új kezdetet, egy végleges változást.

Fantasztikus, hogy Lévi ezt megértette és megtette. *„Az pedig felkelt, és követte őt”*. Ezzel pedig Léviből **tanítvány lett**. Mégpedig később lesz nyilvánvalóvá, hogy mennyire hűséges és igaz tanú. Aki majd megírja az általunk Máté írása szerinti evangéliumként ismert bizonyágtételét. De azt látjuk, hogy már most, rögtön szolgál - hiszen behívja a házába Jézust, és meghívja oda magához hasonló, leginkább vámszedő barátait is, hogy találkozhassanak vele. Már is missziót végez, tanítványként viselkedik, Jézust ismerteti meg másokkal.

„És történt, hogy mikor Lévi házában az asztalnál ült, sok vámszedő és bűnös is odatelepedett Jézus és a tanítványai mellé, mivel sokan voltak, és követték őt.” Válogatott társaság, akik egyesekből komoly megbotráncozást válthattak ki. Miféle kétes alakok ülnek egy asztalnál - és Jézus letelepszik velük! De ezek a Lévihez hasonló emberek Jézusért vannak itt, Jézus és tanítványai mellé telepedtek - és követték őt. Nyilván ezt a követést másképp kell értenünk, mint Léviét... de milyen nagy dolog, hogy megnyílt számukra a lehetőség, hogy ők sem kirekesztettek, nem megvetettek Jézus szemében, sőt, tapasztalják, hogy közösséget, mégpedig asztalközösséget vállal velük. Ennél több nem is kell nekik. Hiszen ennek óriási üzenete és értéke van.

Csak a farizeusok közül való írástudók nem értik ezt meg. Őket ez megbotráncoztatja, hiszen törvényeskedő előítéleteikkel ez összeegyeztethetetlen. Azt kellene inkább kérdezni ma is, hogy mi miért nem tudunk nem ítélkezni, miért nem tudunk elfogadók lenni? Ehelyett az kérdezzük, kérdezik ők is, hogy miért nem utasítja el őket Jézus? Hogyan engedheti őket magához így közel? Nem fél, hogy mit gondolnak így róla?

Nem tudom, ott akkor a tanítványok mit feleltek volna, vagy mit akartak felelni az írástudóknak erre a kérdésére. Mert a tanítványoknak ették fel a kérdést, Jézusnak nyilván nem merték.. De olyan jó, hogy nem kellett válaszolniuk, nem kellett Jézus fogadatlan prókátorává válniuk - aki meg akarja Őt védeni, magyarázni - mert az Úr Jézus maga válaszolt erre a kérdésre. Bizony, sokszor esünk abba a kísértésbe, hogy azt hisszük nekünk kell Őt igazolnunk, megmagyaráznunk, megvédenünk a rosszindulatú támadásokkal szemben. Dehogy is kell! Bizzuk csak Őrá, hogy bemutatkozzon és választ adjon.

Jézus válasza pedig világos: *„Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt hozzájuk: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.”* Nekik szükségük van rám. Nekik **van szükségük** rám. Én pedig azért jöttem, hogy gyógyulást hozzak a betegeknek. Mert az Úr Jézus a legjobb orvos. Az aki komplex gyógymódot alkalmaz, és nem csak helyi tüneti kezelés nyújt, mert az nem ad megoldást, nem jelent gyógyulást. A baj gyökeréig kell menni. Jézus pedig látja azt is, ami a szívben van, ami a szemnek talán láthatatlan, de a test, az élet, az ember szenved tőle. Jézus látja a bűn romboló, pusztító következményét az ember életében. És azért jött, hogy ezt elvegye, ettől

szabaddá tegye azt, aki Tőle a gyógyulást elfogadja. Mi kell ehhez? Vállalni, hogy szükségem van rá, hogy az én életem is szenved és gyógyulásra vár, a bűn bennem is pusztít. Jézus a bűnösöket hívja megtérése. Egy új lehetőséget kínál. Ezt ismerte meg Lévi, ezzel akarja hasonló sorsú, életű társait is megismertetni. És nem hiába.

Kedves Testvéreim, kevés, ha csak Lévi személyéig jutunk el, ha nem érkezik el hozzánk is a hívás és felismerés: Jézus minket is ki akar emelni a vámszedő életünkből. Abból az életből, ami nem őt szolgálja, nem tesz boldoggá és nem ad megoldást a lelkünk állapotára. *Mert a bűn szolgája gyáva rab, a Krisztusé szabad.* Mert Ő szabaddá tesz. Ő tesz szabaddá. A betegeknek van szüksége orvosra, a hívás a bűnösöknek szól, akik, tudják, elismerik és megvallják, hogy nem szabad az életünk, a bűn terhe alatt vannak. Jusson el a szívünkig, hogy ahogyan Jézus meglátta Lévit a maga elveszett állapotában és megszólította, felkínálta neki, hogy tanítvány legyen, úgy lát Ő minket is. Úgy kínálja nekünk is azt, ami az Isten gyermekeinek a szabadsága. Lehetek tanítvány, Krisztuskövető. Ő hív: *Kövess engem! Ámen*

Imádkozzunk:

Úr Jézus Krisztus, áldunk azért, hogy nem vagy személyválogató, meglátod azt is, aki sok előítélet alatt, önmagától is undorodva, nem is mer Hozzád jönni. Megszólítod azt is, akit teljesen leköt a maga anyagi életformája, hogy Benned leljen igazi kincsre. Köszönjük, hogy a Lévik is válhatnak tanítvánnyá, áldott eszközökké a Te országod terjesztésében. Ezért bocsásd meg a bennünk levő előítéleteket, ítélkezést, farizeusi lelkületet. Meg azt, hogy hányszor elengedtük már fülünk mellett a hívó szót. Megszégyenít minket Lévi, aki mindent otthagyt, nem kötötte már a szívét semmi, miután megértette, hogy van hely a számára Melletted.

Bizony, alázattal és mély szégyenkezéssel valljuk meg mulasztásainkat, vétkeinket, vonakodásunkat, és hogy idegen érdekekre pazaroltuk sok erőnket, időnket, ami Téged illetett volna. Kérünk azért, hogy segíts kimozdulni fásult, megcsontosodott állapotunkból, hogy tudjunk követni, tanítványként, szolgáló életet élve. Hadd mondhassuk el mi is az énekíróval: *Már szolgád lettem Jézusom, ki értem áldozál.*

Ennek értelmében is mondjuk a kérést: *Uram, könyörülj a környezetemen, azáltal, hogy rajtam könyörülsz.* Kérünk, légy orvos, gyámolítója a betegeknek, vigasztald a gyászolókat, otalmazd az árvákat, özvegyeket, fogd kézen a földi életből távozókat. Népeden legyen látható dicsőséged. Rajtunk is. Kérünk, hallgass meg. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás...

Záró ének: 467 - Mily jó, ha bűntől már szabad, az Úr szolgája vagy...